En lustigh Comoedia Om den Stormechtighe Sweriges, Göthes, Wendes Konung etc. Konung Gustaf then Första ...

Förord till den elektroniska utgåvan

Detta verk av **Andreas Johannis Prytz** (1590-1655) har digitaliserats för Dramawebben och anpassats för Projekt Runeberg i april 2013 av Ralph E.

En Lustigh

COMOEDIA,

Om then Stormechtighe Sweriges / Göthes / Wendes Konung etc.

Konung Gustaf

Then Första /

Huru han til Regementet i Swerige bleff vphögd / tå han Konung Christiern Tyrann / af Landet vthdriffuit hadhe / oc huru han genom Gudz nådh vprättade Swerige ifrån Påfwens mörcker och wilfarelse / och införde Ewangelij reena liws thet Påfwen länge bortröfwat hadhe.

Skriffuen aff

M. ANDREA JOHANNIS PRYTZ,

Eloquentiæ Professore Publico vthi Vpsala / och hållen ther sammastädhes then 31. *Maij Anno 1621.* hwilket war thet hundradhe åhret ifrån thet Konung Göstaff först satte sigh emoot Konung Christiern.

Tryckt i Vpsala aff Eskil Matzson / åhr 1622.Then Stormächtighe och Höghborne Furste och Herre / **Her Gustaf Adolph /** Sweriges / Göthes / Wendes Konung / Storfurste til Finland / Hertigh tuk Ehstland och Carelen / Herre vthöffuer Ingermanland / min aldranådigste Konung och Herre

Dedicerar och tilskriffuer iagh vthi allsomstörsta vnderdånigheet theuna *Comœdien.*

H. K. M.

Vnderdånighe och troplichtige tienare

Andreas Prytz.**Prologus.**

Höghlärde Herrar wälachtadhe män / Hustrur och Jungfrur och hwar vngerswen. Wij wete vthi hwadh nödh oc fahra / För ett hundradhe åhr månde wara Wara Fädher / öffuer then twång och meen / Måtte wäl söria och gråta en steen. The twingades bådhe til Krop och Siäl / Aff Kung Christiern och Påfwen elaack fäll. Konung Christiren then omilde Tyran / Them til Kroppen hårdt tå twingade han / Och kunde dock sitt tyranniske modh / Aldrigh fult mätta aff theras blodh. Påfwen i Rom then grymma Antechrist / Plågade them til Siälen medh stoor list / Hwilken som hadhe them Gudz Ord bortryckt / Wäghen til Saligheten igenlyckt. När nu wåra Fädher monde wara / Til Krop och Siäl så i största fahra / Ansågh Gudh then jemmer och älende / Och them oförtänckt

Saligheet sände / Gaff Göstaff Erickfon thet ädle Blodh /Aff högdenne krafft och manhafftigt modh. Hwilken Kung Christiern aff landet kiörde / Then tyrannen stoor som alt ondt rörde. Förde sedhan Gudz rene Ord på gång / Som vnder Påfwen war vthi stoort twång. Här öffuer wij oss glädhie aldramäst / Och hållom vthi wårt land Jubelfäst / At Gudh aff Konung Göstaffz familie / Haffuer vthaff sin nådighe wilie / Oss förleden hundradh åhr regerat / Regementet och Gudz Ord formerat. Här til är thenna *Comœdia* stält / Som wij begynna *agera* samhäldt Warer oss alla gunstighe och blijdh / Edher skal ey lång bliffua thenna tijdh.

ACTVS I. SCENA I.

Herr Gustaff Erichson.

Och tu älende Swea land / går tigh nu så illa i hand / At tin Barn högha och lågha / Skal Tyrannen grym så plågha. O / at Steen Sture medh händer Aff jorden taas / eller tänder / Honom ther vpgraffua kunde / Giorde hwar i thenna stunde /Som ett troghet Swenskt hierta haar / Och seer huru medh Swenska faar / Kung Christiern then grymme Tyran / Vthan all mildheet /få han skam. När han vthi Stockholm Kröntes Ohörlighen och så röntes / Haus hierta moot thet Swenska Blodh / Edle Herrar aff dygd och modh / Lät han mörda pä samma dagh / Vthan all rättwijso och Lagh. Här öffuer wil hiertat brista / Aff stoor harm / skal ingen gnista / Aff Swenskt blodh i Swerige wara / Som thetta wåld / stora fahra / Affwäria skal / och then blodhund / Bortköra eller slå i grund. Vthan all ähra och trooplickt / Såsom han giorde medh falsk dickt / Then salighe förste Herr Steen / Fördes iagh sången medh stoor meen / Sampt andre ifrå Sweriges Land. När iagh kom til then Danska strand / Vthstodh iagh ther myckit förtrööt / Så mycken hädelse vthstööt / Aff the Jutars mund så wijdha / Jagh moste thet tå alt lijdha.The sadhe thet semma swära / Så Swenska medh tijdhen dåra / At Svensk Aldelsfrw och Dansk Dräng / Kunde gå tilhopa i Sängh. Swensk bonde går wäll wjdh ploghen Medh ett träbeen och på loghen. Ach Gudh aff tin stoora nådhe / See til thenna stoore wådhe / Som wårt land vthi nu swäffuar / Vng och gammal ther aff bäffuar. Altijdh Gudhi från barndoms tijdh / Så haffuer tu migh warit blijdh. Altijdh tin nådhe bewijsat / Nu från then stoore spott lijsat / Som iagh i Danmarck en tijdh lång / Vthståt haar / thet giorde migh bångh. Fast meera migh nu förtryter / Huru Tyrannen kring flyter / I landet här / qwinna och man / Vthan försyn tå mördar han. Wisserligh troor iagh at Gudh skal / Wårt Land rätta från thetta fall. Saken iagh fritt antagha wil / Genom Gudz nådh göra mitt til / Haffua til lijff och dödh frijskt modh / Wågha wil iagh bådhe Lijff och Blodh /^u sör Fäderneslandet kär, Jagh weet wist Gudh är migh när^

^than honom iagh intet gör, Hwarken står, går, eller hör. Här effter iagh i lijffzsahra, ^öde och bekymmer måste wara, Thet seer iagh nogh, män hwadh hiälper, For mitt solek iagh gierna stialper. Från Calmar stap iagh medh mödha, The wille migh ochther dödha. ^är iagh srån Christiern rådde aff Talet föll ingentilbehagh^ J Småland hoos min Landbönder^ Will iagh see om iagh är glömder. ^uo ^nolan^i ^udde och Gumme^ Hör haarGöstaff Erickson än, Warit näst ehr kommer han gen^ ^umme Han haar talt medh oss^öndren ^in, ^udde Huru salter ehr hans taal in ^ ^umme ^agh ^an ther om intet stja, Jaghtänckerwij wille tija^ ^ud^ Sä mycket tä sägher rätt iagh, Thet han begärar taar eylagh. Oss^al ey tryta Sal^ ey Sill, ^aarKungChristiern låffuat,ther ti^^ffthen globen mii e^ för^ Som moot Kungen trachar oroo. ^edh^echtor o^iufördriffue, melle mii honom,han dliffue, Sedhan stilla om han ^an, Hår ach tar honom ingen ma^t. ^nder grannen dl^ffua thår, Haffua the lust thet må mara, ^lhn vthståriagh större fahra^ ^ittv^fååt iagh för^ mil dådha Erc^edi^ Iacod, han rådha ^åtil thet fom^an mara gåt^, ^åtta landet aff thenna ^ått. ^hed år gått iagh honom möter, åre dådhe aff göther. Eder helsa m^rdigh Herre, ^r mighaltudh ^år,ehrmerre ^n som iagh ön^ar aldrigh skee, I melen migh o^ rådh detee^ Arel^ ^ E^her til^omst år migh och ^år, Her l^östaffnåghre dagharh^^^liffuer, iagh haffuer om edhrr ^åghot hördt, therföre dedher^ Imelenehrmålseeföre E^stelffneodeståndgöre. Er^iedis^mm ah^a Iagh intet sö^er,menmehra ^itt ^åreFådherne^land^ mårff, ^het som år ^å högsta förderff Kommet, aff grannen tagha ^ll ting rgodh ordning lagha^ ^ ^ ^ H err ^östaff mtltn i l^dha ^^ ^itt rådh, och så hår fördudh^ ^il Kung Christiern för ehrskriffu^ ^il

iagh, han skal mist gunst giffua. ^lndra långe i skoghen gått, Haffua gunst åter igen fådt^ Kung Christiern troor mgh aldrigh mål Får han migh, iagh saar en ond fål^ Si^ rher ^onuner en fremmand man, Ar^ Hmadh tiiendedåren isram^ Från Stockholm ^onuner iagh nu hår^ ^^ Iuga godha tuender dår^ Knng Christiern t^rannicerar ^rnffueligh, ^an skee han menar i^itt ri^e ther medh stadhfåsta, ^år han ^sen^ Herrar dåsta

^ Haar^aar borta,then ^dla Her^e, ^rick Johanson ty werre, ^ostelåta huffuudh springa, Alla ^aghar Swerdet kling ^ Seer man,vthannäghonmi^und, All Swensk Adel så margelund ^throtas,andre godhe ^än^ Här är ingen snart meer igän, ^ Hiel^ Gndh hwadh i haffuen sagdt. Jag weet alt wälKu^aChristierns trakta Sitt spel ^an nu begynnar sörst, På Swen^t blodh stäeker han stn törsta Aldrigh,hwar han så sår låta Fort, ey Swen^a ther medh båta^ Her^rckebisp farer doch wäl, Hedhan länder iagh nu min säl^ Jaghär nu ingeustädhes trygh, ^hwart f^aliagh wenda min rygh, Then migh kenner han migh tagher,^ Och så til Kung Christiern dragher.^ At sörklädhamigh wil iagh gå ^ärwärst tilstår Gudh hielpertå^ Aldrigh skal iagh modhet sälla, Antingen skal iagh prijswinn^ ^werige hoosman och ^winna,

He^

Heller skal iagh förthem alla ^enom dödhen nedherfalla^ ^hetmil iagh hålla för åhra, Intet då skal migh förfåhra^ Iagh mil nn stnna ^å itt rådh, Herren ^ndh mare medh i dådh^ ^lt ^alarnamil iagh fahra, Hoo meet om the e^ sku mara, ^enegne, til at stå migh du, Ia men rått til them mil iagh st^ Iagh skal rått medh alla tilfee, Kung Christiern skal få dång och mee. ^he fo^nvthi^erg^laghendoo, Kunna och demifa migh troo^ ^iron ^ed^rfon^ ^gc ^rnn^on^ngdetariarn^ ^^ ^lron ^eerfon drogh nu från migh, ^rnnfon^ ^ ^ ^ ^ mifferligh, ^ustaffErfon til^er^agan ^lhr ^oiumen i theffa daghan^ Han går i ^onde ^lådher ^lådd, ^ch år intett f^nnerligh rådd^ Han ståm^lar listigt fom en man, Kiöra Kung Christiern ut aff land. ^ mina earlar fågher iagh, ^ått hastigt genom uait oth dagh^^elemilnu åstadh drager Honom strar til fånga tagha, ^chförantilKuugChristiernfram^ För sttt ^roor skal han fa skam. ^lren ^erfon drogh föråth heem

^lt hålla honom ^mar medh klåm^ ^ongdte^ Ia men mu åhr lustigh och gladh,

^ ^u fådraa thenna reefastadh.

Han haffuer en^ulkådiany ^nder^ondaklådhen fört^ byster offmed henne leka,

Skole mi^ ey lenger ^ ^miagh åhr en retskafuen^ du^

Iagh tör mål giöra thetta ^ Stöta ^å honom hiertatvth ^m iagh elie^ heter ^ålfuth ^nge Iskninthetståhonomhiål ^rnnfon^ Så^ ia^h han åhr mehra må^

Fången i handkloffuertaga^ ^chdunden til Kungen dragha^

F^ör honom få mu då mehr skål ^ln om mii stå honom ihiål^

^lren person kommer nu hår Huem methmadh han för tiiend dår^

^tron ^encktdrunfonmg^ åhr få sticken ^dcr^n^chrått farofene kicken^östaff^rsonithtlma Haar ^oo^ öffuer fårian fa^, ^ åth ^alarna tånc^er iagh ^u meet iagh intet någhon lagh. ^het n^arråttengalin reeda, Han ^ulle ligh hådhan leedha^ Han stiger stgh nu mål ^nnan, Effter mu hår ic^e funnas ^tron ^ Fölier migh lii^mål i mitt hm^, ^erlon^ Så långe mutaghomoffrm^. ^ongde^ Iaghf^målmi^ullefå tari^ ^estedudh tå iagh drogh hem frå,

^ du s^ een stre^ sosse gohr och kägäriähr^ ä^ en ^onde,och är hemma på ^ karna, och haar dragit hi^t vp unnansö^ Kung Christiern,som tyranniserar så dä^ vth på landet. K^ilo^ Gudz blom,du ihr ey nogär rumbon^ ^^ de, diö du ihr nogat so Herre achtogen t ögomma deinom^Jgh wet wäl hwem du ^hr syhr een kumpån^ ^ee^ ey syh^migh,^ulla mem ohn sagde stgh seå gul^ lec^iur innå min ^lådomma å digh^dås^ seohnsåth ochmaggiårde iskråusuåm authi^uffuåm^ ^^ ^het år li^a hmadh ^gan ehr hon sågher then som skulle alt achta hmadh sådana så-^a,han hadhe nogh göra. ^iemog^ ^å msåhe^otihrohne^,ohuihr^ ^ got så tong åfstgh,o^ omalid fre^,igh met ed^,huerio ohn duge,mndra åh^ du^ ^åth igh ^ånne^ suldemidh digh och, åf diere ^gdena , såste ^ulla mem t^hn sagde, och igh sm, du ihrIohan Er^östave,duaffueoch merit neste ^lnde^erson å^åulh^ttune,^^ salum afue du och

studieråt^ ^åtte^ mil igh v^rå^e digh, hå ne^ dort ådh, s^h.

^^ Iagh må mål ^ånna för edher, iagh år ^östaff Erson,migh förtreter och thct går migh hårdt til hiertat,huru Kung Christi tern, han handlar vthi mårt Fåderne^ land , een steen måtte gråta ther midh, ^ örer som åhrlige ta^re^menska ^åm håller medh migh mn mile ^iöea vth ho^ nom aff ^et,^i^logo ^östaffue,^ mi^tom e^ h^ ^ ^vuhrmilioml^ I^a,ådhstandet ^ne^une f^r offiffe ferdå, dått miir ^oiliom tålå^ midh o ff emellom, och rå^giårå edh foffe mårhå nodh dugfe^ ^^ ^egh tic^er edh ^östame ihr fo auiallt ^^ ^ åffå^å^h ah^ ^^ fulde måhrå ^ ^ ^ to^en nough f^r diö mårdå^ ^^ Kiåti^ Iugå^ ^unnar,huru få^i ihr ^ um ittane fo^e off ihr nu t^ltålådh å^ iffom Herrame^ ^^ Ia l^ud^ dlom, ådh ahn ihr ^nge åf åro-^nnnar^ e^, ahn ihr fulde n^ugh ^igg^ afffgh,dåthhugferighmtnmegh^ ^^ ^uhr mithom och ådh, ahn ihr i iffe ^^ ^åitå flödde, mihr hårom och hurn Christiern heiner fo^et dahr ahn meller dhå ahntage drott dådhe ^ochtloo^ f^r diö^n ahn deller, gåhr ille dådhe ^ liugar och ^ri^a foffe fåfuåi^affoma^ Ihr ic^e ådh omalli iålol^

^piote^

^en^ ee^^ holde minIohanEr^ ^östaf ^^ ve,och hiå^ adh och driffua drott Chri^ stienåf^e^dådhemin ^i^lomochham

^^lo^ ^itiom nu få^a ^östaffErfune,ådh

muhr miliom måga dåde leuff oeh an^ nat f^hran^ Io ^ud^ dtom ^östaf^ vi^, mir miliom holda min digh , igh ihr dåde Låå^man och Iår, igh ihr fulde nåugh rådende och mechto^en i ^iö igh tage migh f^hr,Igh deller st^ ^e u^ olla fåmmå foffe d^ggie iåhr i ^aloma^ ^ um ådh mahr Herre mit hiå^a off, måhr rigiente åhl du mårda hetdeKonunge,ådh åhl du luf^ må,rått f^r fulla miffo,ochdumeet fulde ådh,mildre ån igh ^an få^a, af^ mom mihr engen fo^fe st^ier och rigier off, so farom m^hc millar. ^^ Iagh tackar edher fom ta^re och råttstn^ ^r^n. mgeS^ske u^åu^föe theu denågenheet ^ haffne tit migh, och frmnerligh för thet i plåten gå edher tit hiertat then nödh fom nn Fådherne^landet åhr ^thi,^udh skat få^ dam löna,och ^ala^arlar mardahåri^ genom de^ommande^ ett emigt deröm. Iagh mil nu skilia^ ifrån eder^åre Lån^ ^an til the^ i kunnen almogen öffuertala ^tit at hålla medh migh,tåter st^, står migh du,hiel^er ^udh off^ få mu fuller sådan

tala^^as widh hwem som Konung eller ^ent skal bliffua, iagh begärar intet then ^ähran.

^ietilo^ Jo wihr wiliom holde miu digh Gö^ ^ ^^ stavis , diö ^u ih^ åf di^re rätte Ku^ nungs stenimune,fyhr d^aussuld wi^ ^iom wihr ädh giärne giårå,drifwa åfChristier^m ädh wahr Herre wi^ hiope oss.

^te Wihr afwoin^ådhe pi^la, skechter, och ^^^ ståålbugå,^^ta.kuuuoin wihriu u rä^ ^^ srillijdolt,wihr^legom hitta åbådh^Fo^ ^u snatta och suio^råusua miuSkechtä^ ma. Wihr hugsoni ädh wihrh^ttoåChr^ stieru dhan blodra^kau nnn piloma,go^ ädh sosse wi^rwiliomafuåedh^ ^iista^ Far^r degh allawäl^ Kietilog^ Fari och^u Gostavis, igh w^l rä^ ^^ nu stra^ adh ^oroin , och h^uoiu od^ Sochnoina iärulu m^g,och yfuyrtålå ollå såmmå sodh^rulia holda imu digh^ Sä wiliom wihr stadh u^au åf båuse och d^ wa åf dan iåla^a Kuug Christen,och du ahl r^er^ ^ss, deitt du wil åfwo oss, so ^iliom w^hr. ^

Oluffsou,^ale^rlnanar^ He^ ^staff^. ^ ^ ^luff^ Abrlige män i ^ora bygd, ^ Haffueni hördt Kung Christiern^ Huru han ^ Swerige far fram ^dygd ^ gammal ey vng ^onar han. Förmyckit aff tyr^nnis^modh ^åter han v^hgluta Swänfkt blodh. Wid hwar låndzn^an^ gård vprätta^ ^ Annugalgar,theraffinättas ^en^rhan stn onska grymme, Hweni går thetta ey til stnne. O i tapre och Swänske män, Giörer honoln förträtt igän. ^ Griper til ehr wilia och modh ^äter warawarmt l^ffochblod^. J åhreu the Swäus^e gainla, Soiu i^edh ing^u drossel fair^la. Ware sädher niong fren^inand laud Haffuawunnitn^edh wäldigh haud. All wärlden haffuer märckt och weet, Prijsa theras n^anhafftigheet^ Allenast th^ as dygd t^eui bödh ^rag^a til Kri^gs ey twiugen nödh. ^ennu twingarnödhen sä stoor, ^hct hwar wäl weet i Swerige boor.^äterseeatidochståchtas På wårafådhertil fächtas. Förswarer eder huus och b^ ^n, Tagher edra hustrur i war^l. ^äterey tyrannen så når K oinina,at h ln edher förtär, Häriar n^z swärdei,inord och braun, Kia^log^ Soln ^n annorstädes far f^ aln. HååGudz bloniwi^r wllloin lågaånder^ lunda, inte s^al ban så få låga min fokiä ^ ^andå,so han nu går^rätt besta etter sein^ telaka sinne , ney brot ädh tyekier nngh, ^eicht duge ey, sosse ahn nu ^eglar,so lhr ^eicht ädh ahn skiöter huars^ie war Herre elde nohn eller, hä dän

soss^ wisse hwar Göstaffwe Erson wäre , honon wil^ toni wihr bolla inin^ nien Kunung Chri^ stie^n den blodrakan , och alt l^aus foo^ wilioin wihr häl^a åutafrå^kå. Jgh som Läsnian ochiährihr,igh afue giärit up ollan issan lanzåndan, at wihr sioli olle håldaininGöstafEr^n^ ihn wll sowlioin och w^ Ja Gudz bloin leite rä^tfrytdahrä,wih^affuoin nu sagt d^g, all wythå ädh wihr wiliom wåhrå oller en man.^ Jhaffuen giorträttmickit wäl,

^iatelogs Hä, l^ä, Gudz blotta digh ståom nu hwa^ ^^ Gustaf Erson kumbe,nu af^e ahn tayet a sigh odra dräth^melde ahn addhe för wih^ sagonahn issns,wiliom nu wårålostc^ ga^och^lädier^ ^er^ustaff^ Godh^män haffuen i^etänekt F^iran som war lansmän är händt.^ Ahren i til stnnes som iagh, Taghomtil ossmodh the^na dagh ^ustuin oss til inedh en ^rigzmacht,^ ^aghom wår^aker i acht.^ ^oot ^enden wij ossgiffua, ^agh hoppas thet f^al godt blissu^ ^ngen tyran länge lydhe^ Gndh, ändochhan nögot byde^ Föra edher i inarckei^ ai^ ^il iagh fön^ een trogen suäus^ m^ Allenast migh huld^ap loffuer, För eder wälfärddå soffuer Jagh aldrig, troor migh, säger t^ Welenihereffterståbij^ Ki^e^ Hä^io, edh wiliom wihr giärna giärå så ^ länge sosse mannekrup^er erket stadde by,och blodaren ih r wharmbe i oss. Leite

rat^^t dar å sosse wihraffuem^åffuät digh, ^^^^^^ ^^ ^^ ^^ ^^^^ ^^ ^ Gudz hunglade ädhgiarom wihr ey,äd^ wihr fweikon^nossede ämässewihrlefu^^ ^e^lso^ Wälborne Herre eder haud becker iagh nu förvthanskand, ^ilat wara troghen och huld,^ m^t lijffwågha for eder skuld, ^ ^er ^ Jagh taekar eder therföre ^ Welcu i uu sa wälgiore.^ Tu^er try ^undrade män^ ^nge förer i marien hän,^ ^maekt.^ ^oot then grrmme ^ong Christiern^ ^e^lso^ Wälborue Herre thet ähr s^gt. Saken iagh til migh antag Effter eder unn saak l^ger.^ Sä wilia wn nu fort ryckia ^ Gndz nanipn fienden tr^cki^ ^ Til,åth Wester^s,hon ligger ^ Och stål^erar ther fast trygge^ Jagh hoppas wn bllffua stere ^chdageligh ossförm^hre, Andoch Gudhk^nwel fåhialpa, Geno them stoor krigzmackt stiälpa^ Haffuen nu man fritt modh alla ^ fienden ^al niderfalla. ^

ACT: II. SC: 1.

Gustvaus. LarsOloffson, Nuncius. Gudh skeeloffsom oss thennagångh Hulpet haffuer, stenden bångh ^edelighan tåglo^do wij, ^ Kördoni the^n aff Westerå^ by Fienden uiott osssä ställdt war At hou ståt ingen fruch^an bar. Hon fålte och sådana ordh, Thewij förwlssa ^affua^port, At om än dalkarlar nästeer J thre wekor regnade nehr, W^lle the ändoch theln möta, ^en the stngo wellight stöta. part ln^dh håstarnar i siön ^ände, th^t war en wäldigh döön, ^n ^art wäriornar kastade, J klostret iu the hastade, Til at taa ^^^^ Så war theras^^^. Wi^ haa all theras fålistyeke ^ed^lodh och kruut^bätre lycke ^nska hadhe wn ey kunnat, Geuon^ Gudzhielp bawij wunnet. ^ars Oloffon iagh kenner wäl, tendens art och theras säl.

^he p^a a^tijdhgiffuastycht ^är then^ hårdt warder effterttryckt, ^en när the åter see sitt ram, komina the modigh igen sram. ^å^tsolck dricka numiödh ochwijn part liggia druckna som swyn. warer ey sehna til foot, Farer strars fleudeu einoot ^edh th^t u^ästa solek i ^unen Ju för betre b^ siuueu^ ^^ideu aff wiufachenstagi^ ^ Haffuer iagh t^er u^dh f^agi^ Säkerhet och större w^lla, bättre ehr ^ ch wi^ct ss^ ^ J^hfaarn^db^et ni^stad^ ^^ Fulsinnat som E m^ghbadh.

^CT: ^ SC: ^ ^pote ^ait ^i^iol, Kar^Vlffsen^a^ god^wårhälandzkn^chte,n^ssewih^så^ dr^eka, rauta , c ch sm^a, wå^ ^ostnnen^ldeoss^rdås i iådas, dåsse bl^ko^är f^däd^ ii^ s^a å oss ^ ^ ^hochh^e i aite,^e warcm ^låd^ soländgeädhstande å.^ ^ Siånuiäne, kräldet,ahr teke ^gh sre^ ^lus^adh brott i^r issan kappan. ^u wil igh hella i ad^ oig saup nu dä atte iär ihr^ ^ ^ ^ätt beide,^är å huad ^so smelde. ^^ ^ ^gh hagsas ädh ihr La^ O^n ahn spännes nnn ^unduma^ndom ey ädh. ^i^iel. Ka^o^ ^ ossso ^äuge wijhr bellom nod^ du, stå nu kumbe Lasse Olson atte, wi^ ^om gän^abort osstaste ahn gohr iädä^ ^a^eOluffson^ ^nc^s. H^r^ustaff^ bosson ^he^wa^ Herre fo^i^adhe Fienden stgh niaunat hadhe. ^itt på torget stodh wårt möte, ^änthestngowälligh stötes Wij goffuo thein så wä^ligt baas Jag^ tänder the iu^nuas then kaa^ Härwidh Westeråhrs t^rucra ^edh osswil^a t^e ey mehra. L^chau,^ a^wu habliffu^ Fieuden öffuermächtigh wår, ^o ^ ^år i Westeråhrs ^åswär ^ egat ^ ^fier, så bör Gudh tack, ^ ^ tänckia inthet snackWarasäkre,ty thet sörsta Ahr wäl begynt, tnenthet största Står til baka, ty synes godt ^estitaoss^åste och stått ^edh hast från the ^an^e tagha, Wara saker i acht haffua. Jaghh^ffuerlrågra dagar wänd^ ^ffter Jöns ^lson som war sändt Sigtuna och Torstun häradt Atvpreesa,ey förfäratt Kommer enther,hwadhmon

hanwi^ ^ars Olson,frägher honoln til. ^ Olson Huru står til inedh Jöns Olsson, Huru honoin går sägher om. ^un^ ^rkiebis^ens sougdte ^ächt ^iug^ Har giffuit hans fål^k tämligh hugg. Från ^bsala n^edh hundrad man Til Torstuna tå rychte han. Jöns inente haffua ingen nödh, Therföre bleff han stagin dödh Her ^staf. Lars olson tagher an then saak, Lagherehrefteri sultmaak. Lar^Olofs^ Jagh drar stadh medh min sootgån^ Wåghen blir oss inthet länger. ^ger ^m ^iuggen såger iagh o^ faut I ^iol^g hau lithct mant,^keff assLars ^rson affstaghel^ ^hr nu til upsala draghen.

^ ^^ FortiLars Ersonthet sägen At han möter migh på wäghen. Från mynningen ti^ ^psal sritt, Jagh mz mitt solck, och han medh sttt ^ragom, wij kunn^ sörra^a ^a. ^enct^iuggnär han mäst må bra^ ^iugg^ ^uå han^ Kne^ter , Lar^ ^lso^ ^et ^ J dagh wiliagh lustig war^ ^ärsör^endeueysara. Spädare vthskiekadh ähra ^ Hwilka som uoghkun^apbära. ^ Här i trägården lustig^ ort Här ähr hwarken balck meller port^ Wij kunnom^wäda ochdan^ ^ynumoot^enden ^kan^a. Knechter dricker i, ^åike ^wädh d^ alt för ett medhan wij dricka.

^^ Gåthårgåthår stalbroor try pa^, Jdagh wille wij tagba Hwar dagh wij ey gestebudh na Agomthetspel medhan wij så. ^^ ^ack bror som en welligh håffman, Jagh gi^ ^e^edh ta^ pe^t ^örsan.rothår broor heel kannan ige^ ^u giör be^kedh och war ey seei^ ^en^t ^ har drn^t ^agh har n^åst^ ^iugg Kunnat,^u tycker mighahrbä^ Läggia migh neder til doffua, ^å thenna pla^ lustigt soffua, ^th^r stra^ at drieka stå vp, Sä at låta ähr altildh godt. ^nedh^ ^ars ols^ Sce huar ^euc^ biugg har kagd^ ^igh Jagh tänekerhan ^al wakna wedh. ^n annan dröm på stan, stå an På truiumau fäller an walan.

^cht Hwem står här så hårt på trumman ^^ Pol^ fälten iagh iuaste vuuan,

Häy en pijl iagh i armen stck, Så när han migh åth hiertat gick. ^^ O^ Gustaff Ersou iagh horeri Alt huru han wäldight förer Krigzfolek emoot Konung Christiern J l^ndet,sätter alstäds wern. Så will iagh ey lenger skal gå, Om minmachtnågott gella må, J Swärige iagh Erchiebssp ähr,^edh rättaoch the^ nampnet bäh^ En herre ähr iagh såsom han, ^et ^al han så wetta försan, She ther min tiänare ^enct^iugg, Wisserligh då har han fät hugg, En pijl har han såt i sin ar^n, Här effter s^all bliffuaalarm. ^en^ Her Göstaffz solck har thetta giord^ ^^ ^in Herre haffuen i thet spordt. . ^^ Halt pijlen iagh vtryekia wil, Och om tu botas kan see ti^ ^enct Her^ iagh kan nu inthetmeh^ ^^ Tala, Gudh han beware ehr.^ Jagh känner wäll hwar thet hå^ Gudh iagh nu min Siäl befaller^ ^n^ Ahrewyrdighe ^erre min, ^^ Jagh gissuer inedh ödmiuka stn^ Från Her Göstaff Erson thetta ^reff, i kunnen ther affwetta, Hwadh hans mening ähr och behaga ^a^ achtar honom ey i dagh, Hans begäran iagh alt wäl weet^ ^psäia Kung Christiern trohet Wil han at iagh skal,inthetså, Så lenge som iagh leffua niå^ ^agh wil stelffuer härpå swara,Sålenge ihoo^mighwara. Här vp mina friska hoffman ^ith upsala wij wele hän, Her Göstaff ther ^^^ Gom wil ossspo^lighregera^ ^ffter wij nu upsala see, Så mågen i fort företee, Wår tilkomnielse bebåda, Jagh wil see hwem som s^ all rådh^ ^on^ ^rkie^ispenähr här före, ^ Wist wil han effter ehr köre, Trytusenne til foot har han Fäin hundrade til häst förfan. ^ust^u^F^ ^sala wil ia^ i^cdh hast ^nthetskal han nu få migh fast, Til mynningen wil iagh dragha, Så läuge nntt folek må haffua Tilfälle ^igh ther försa^bla, Ther må^ispen inedh migh hand^ Her Gustaff, Lar^ Olofson, ^avu^ ^nderligh går i werlden til, Om man thet medh öghon see wil, Harsörandras,och her klandras, En hau rasar, annan fasa^.

O Stocholm sän iagh tigh sågh ^ist,Haffuer tnthet förfarit mist. Stoor förandringhhaffuer tu sedt, ^igh oeSmårige^ darn åhr il^ skedt. ^lt sedhan then Saligh Herre Sten Sture ful aff, m mårre. Iagh tånc^er tu skalt nnnna^ thet, ^arn och darn^ darn effter tigh ^ncd Kung Christiern han mart hår ine^ ^het dliffuer til emigt minnen ^ar^ ^lofson iagh edher fågher, nmste r^ia mårt lågher Ifrån stadhen ril ^otahroo, Iagh s^åår om i melen nngh troo, ^her l^lmuerdåttre gmastedadh, ^n som för v^å någhon stadh, ^otadroo skal mål dl^ffua ^åndh, Hår effter i Chrönicornåmdh^ ^ Iagh åhr åndoch rått mi^it gladh, ^^ ^thaffthet stora ^mastedadh, ^edh Er^iedis^en såtilgic^, ^lltsan^an^han^ folc^rått skamffc^. Iaghfölgdeså dis^enihål, ^ ^ hadhe når stulit i hiål Hono^n,nårhanstgh vndangaff,^ ^ogh ^er Hanson v^ samma stagh^

^te^het^argåttathanifara ^ch få ^om, fom iagh mon mara, ^årt midh Laded^ madhhånde, En ^nec^t migh i matnet rånde^ ^het åhr skedt,iagh feer mi^ moster Hårliggialenge,thet^oste Hmad^ thet ^an,iagh skal e^ stå^ Sa^en, för ån iagh tan tå^a fienden medh ^ud^ hiel^, fört^ ^u thefnart stå^a ^tocholm^ ^ll stått i i^merige destillat Haffuer

iagh,fatendefal^at trogne ^menska mån, förduder ^het dlur gåt,then något li^dher, ^n^udh giffuer godha dagha, Kanaan thcmtådåtre dragha^ ^w^h^st^a^gh ^ten^ture^ o^ hennes ^tti^ ^a^alena oe^ Frw ^lla, ^les^ Altsåhållathe^an^aordh, Här öffuer må himmel jordl^ Söria^ O Gudh see tu her till Som pläghar altijdh wara mit. . ^itt fäderneskandh sar nu wäl, Huruswår ähr migh thenna säl, ^^in saliga Herre ahr d^dh ankommer iagh i större nödh^ Föres sången i ^anmarkz Landh, Ach huru går migh nu i handh. bättre ä^r doch mista lijffne An medh ^aln en fånge bliffue. ^ ^^ Ach min hiertans käre morkiär G lffu^ edher icke så där. ^itt hierta motte migh briste , ^ ^å iagh min Härfar bortmiste, Sorgh kom migh nu åter vpå, ^åmin Herre ^ogz migh ifrå, Sin hals vnder swärdet böja ^este han,Kungen til nöja. O dödh o dödh tagh m^gh och så, Jagb nu ey lenger leffua må. ^in hiertans ^orkiär och Syster, ^igh ey heller leffua lyster,. ^en fåhielper doch ingen grååt, Wijmostealla^ilias åth, J fängelsät wår endalycht ^liffuer,snart warder wårt li^ff trycht, ^ffterthennasorgh ewigh srögd, ^ Wänthom wij vthi Hinnnels högd^

-

Ja min hiertans döttrar käre, Hadhe wij eyGudhz ordz läre,

Hwar skulle wij dochsökia tröst, Ach hurii ligger migh på bröst, fäderneslandet så illa Ahr vlhstadt, hwem kan then willa Stilla,Gudh see til iued^ tinne ^ådhe, titt folck haff i minne, ^ ^henwold, orätt och såsörtreet, Som nu skeervthan allmildheet. GudhgiffGöstaff^hrson medhgång ^unna affwenda thenna twångh^ ^ile^ Jaghsägher ehrimostenfort ^ ^aninthetlijdhaisåstort ^alen, i ähren doch fånga Få inthet^åmyckitbånga. Ch^ Far wälSwerige,iagh thz wä^ seer, H^jt då kommer iagh aldrigh meer. O Swärigi^s barn som nu här stå, Och wår olyeka see vppå, Hempnensdoch om i kunnen thet Som all annor öffuerwåldmedh. H^mpnens thet tyrannen eendagh ^than all doom,stg^tillbehagh, ^ättaffhugga^wen^^odhså mång, På en lithen stundh icke lång Otaligeaffädelblodh Så och twå bispar, Herrar godh^ree^orgmessar affStoeko^msstad^ Fiorton ^ådzherrar samma badh ^oste alle huffwudh böya För^werdet, Kungen till nöya^ O Stockolm Stockolmfarnuwä^ Wijdraahän een ynkeligh säl.

^^ Hör stijka ord the ställa fram, Gärsort heller iskufåskam.^ ^^ Jagh sornimm^r wij moste med^ F.Ch^rst. Gudh förbarme stgh öffuer thet^ ^ u^vu^ Jag^ ^äuck^ hwilket stoort a^hang^ Kung Christiern har i sremm and land, Keysar Carls syster han äger, Hoos Påfwen och myckit wågher^ ^en Keysärens syster sagher, Konnngen i Wngrenhaffuer.^ Then tridie vthi Franekrijke Har Konnng ^^^ Sl^ ^^^ ^å ^iu st^dha, Haffuer Kung Christiern , såwijdh^ A^r han medh mångom befryndad ^het han Swärige til stgh syndat Haffuer medh tyrannij och list, WisserlighanGudh tilseer wist.^ärochan^a^^^ Få wehta hansgroffuadater, ^ffuerwåld, list och tyrannij The styggias honom såsom wij. Thersöre iagh stra^c schriffua wil, Påffwen och andra Herrar til, ^ Om thet omennisklige mordh, Som här uthi Swärie ähr giordh. Aff blodzvthgiuthan vthan skull, Kundhe han aldrigh bliffua full, Andelig^ och werldzligh män Sådana wij ey så igån, Haar han som Tyranner plägha ^åthit tagas ut^affwägha. Skynder ehr medh breffuen tillwägz, Achterhwadhswar therupåsägz. ^ittwärffi lybeck vthrätta Skolen i niedh breffuet thetta, Wij begärom hielp ochbi^ståndh ^thaffthem uthithenna twångh, Krigzvthrustningh wij behöffua, Få wij hielp, tå f^u the pröffua, Wij them r^deligh betala, ^than någhon swi^koch sala. Skeep,kruuth,l^dh och bössor godha Wij aff them Wänl^gh sörmodha.^ell. Jagh sar åstadh spar ingen stijt,

Kommer medh^swar åter snart hijt, ^u^u^u wil iaghåbt ^stergöthland ^eesa,thet snarast som iagh kan, ^her iagh doch ey lenge bliffuer, ^thermighstrar hijt begiffuer^ ^est^ Giidh ^ee loffkiare Herre bli^dh ^ J kommen til ^sgöthan nidh. Warer wälkomne så mycke, Gndh gissue ehr altijdh ly^ke. Jagh låther edher stra^ förstå, Att uu får några daghar få ^edh seaton ^eep i Stegborgzfkä^ War Söffringh ^orby stälter här. ^edh bonom stogos wij heel d^gh Pä stdstonne togh sådant lagh, Att Söffringh måtte giffua tap^ Hasta til Skepen ändoch knapt. Störste hopen söckte i sion, Söffringh ^ck några stagh til lön, J hälen affeen hoffman sast, Then honom sö^gde medh stoor hast.^l^ ^ådighe He^re tilkenn^ Gissuer iagh hwadh migh mon hena^ ^ären ^on mellen giffuer op EdhertilhandaStäkborgz stott. Troheet ^anochedherre^er, ^dhers ^ådh honom ey wräcker, Thet han ^örr har warit ehr moot,^ ^egårer han uthstå hoot. Junker Thomas i thenna stunda Fången aff migh i Furasundh Jagh edhertilhanda förer, ^edh honom hwadh täckes görer, At wij honom thenna gången Gick underligh f^nge sången.

Jtt ^eep han ifrån ^h sände ^å kun ^ap,Gudh thet så wände, Thet samnia s^eepw^j f^nge fatt, ^åthe thed strar bl^ffua fulsatt ^eoh wårt egit so^ck, tillbaka ^th Juthan gå, för then saka Wi^le Thomas stttskeepsägna^ Wänte ther wara stn ägna. Wij togo honom som en gäst, Then kommen war i wår aräst. ^ed^ wårståtamootthe^an^as ^adhe wij, medh them at hankas,Fingo them^satt all i sänder, ^edh hwadh thehadhe ^ händhe^, Allenast then stnska Pryssen Stridde moot som han war ryssen, Then wijdoch medh eldh vptände Folck och hwadh han b^r vpbrände^ ^u^vus Gudh^eeloff som altijdh hielper, Fienden war niderstialper^ will iagh åt^er tilbaka, ^thStockotmmighsachtama^a, ^ Och honom rätt hårdt bestalla Läggia t^.l medh machten alla, Att driffua Kung Christiern part^ Aff landet och aff Stockolms by.

ACT: ^ SC: ^ ^öffringh ^or^ allena Till Calmar iagh medh all^ mach^ kommen war uthi then acht Här Göstaffz läger affbräckia, Ock sedhau till Stockolm sträckia Hononitherwälligt giffuabaas, ^en nu ^år iagh på annan kaas^ J ^ann^ark står inthet wäl t^l Thersöre iagh ti^t inthet wil^ Frän ^anmarkz Herrar och ^ijkzrädh Som ähre tilhopaidådh,Haffuer iagh sått tiende san, AttKung kristiern som en tyran, derinne begynner stachta Och inörda, migh w^ll iagh wachta. Aldrigh ingen Kung C^ istieru ir^ ^than Segred trullkonan stoor, Och ^ybika hennes dotter ^edh hwilka han kokar botten ^hem hallman hoos honom finna, ^ybika åhr hans boliuua^ ^th Gotland wil iagh imgh gissua, Een^öröffi^are therblissua^ Wisby stohtähr fast och ^äll bygdt, Thär kaniag ^ wara r^tt så trygdt Får iagh ther kr^ng on^ mighskan^ ^ybes^a,Swenska,och ^aus^a, Hw^rt the segla w^l iagh röffua, Thetta åhr wigh godt a t pröffua.^ ^he som i östersiön näringh Sö kia, och stjna förtärtngh, ^herasgodz ^agh til m^gh wä^de^ ^ngel^awäl^ som Hållender. ^u^avus allena^ Förwisso iagh nu förnimmer, ^tt^entyrannijbe^ynne^ ^^ffua^änstgh^gh lnåt^ ^ller aff thet onda rätta. ^enat Gudh tyranner lijdher Och medh ^raffet något bijdher, ^ ^het^al ingen vndravppå På stdstonne the wist straff få, Kung Christiern my^t öffuerwåld J Swerige vthan återhåld Giorde,vchgiötho^yld^gt^od^ ^ J ^anmarckoch ey lenge stodh, För än han begynte låla Så at en steen mostegråt ^ Säyiawiste gammal och ung, ^e hadhe sått en grymma^ Kung. ^en nu haar Gudh then tyrannen ^riffuit vth affbädhe Lannen. ^ildhe Gudh iagh nu tackar tigh Som migh aff nådhe underligh Hulpit haar affmångh sarligheet, Jagh thet sast bekänner ock weet, Gudh stelff haffuer wärcket driffuit, Och fäderneslandet giffuit ^ffter rijset Stilheet och roo, Säkre wij nu i Swärige boo, Fruchte tyrannens argesundh Jnthet, hans partij sammelundh. Wij haffuom all stott och fäste ige^Jgensått, thet åhr wårtbäste^ Slott och städher män sä god^e Ahre förtrod,wij sörmodhe Thekla stgh sörhållawäl, Som them bör medh förnufft och^ ^ären von mellen Calmar stått Och stadh iantwardningh har sått. ^ärSöffrj^ Han thet medh stadhen til stghtogh^ ^ndoch iagh sör Stockolm länge Legat haffua, en stoor mänge Folck bortwist,the ^ans^emere Jaähn mång tusende stere, Och haffua lijkwäl most rummit, ^Slott och städherhaa wijwunnit. ^enherrebagb åhrhewiliat Och aff alle ständer gtliat J Strengnäs ^^ then stärde Ti^tgiffueriagh migh pä färde. Gudh låthe altingh wäl tillgå ^Godh rådh och anstagh stnnas på. ^Jo^an .Wyrdigste ^is^ar,Wälborne Herrar, ^dl^och e^d worne, ^Wäl^ärde, Wälach ^ade mänJagh^^^nu igän ^ågott aff then J godh acht och Som vester Knut Wällärde domprosten ^å^atijn stält fram ^ Haffuer kostelighen och wäl, ^etäncker edher medh godh skäl. Sverige är Konunga ^ijke, ^an finner ey monga stij^. ^ ^en Konung osshaffna tiänar.^ ^hen Gudh och lyckan förläna^ ^en effter wij wette hwadh moi^ G^nom Her GiöstaffErichson Gudh nådigast osshaffuer giordt, ^het i fremmande land är spordt^ Sä bedher iagh låther ey aff För än Her Giöstaff til behagh Gissuer swar, at han wil wara Wär Konung, och ossförstvara^ Om sädherneslandet haa nijt, At thet ey ry^kes h^jt och ^ ^hen dyre man Giidz helige, Päfwen i ^om t^eu Wyrdige Fadren, w^et iagb wäl behaga Hwadh wij här i saken laga^ Jaghähr bans ^^i thetseen, Wi^ och sörnimme vthanmeen ^^^onung^igh stem^na och dlodh ^ ^lhrHerr ^östaffthen Herre godh, ^il atregera folc^ och tand Haffuer han högdtmeet och förstånd^ ^åldorne Herre Her ^östaff ^ ^edhallostutdådedher iagh, ^offuer edher milia dliffua ^mårigie^ Konung, til frid^ giffua Smårigie^ ru^ ständer e^ stgh För åhn i thet loffua guustligh^ ^a^s Edher allom förthenåhran

^tore,och målment degåran ^ac^er iagh, men thenna dmda ^ager aldrigh an, then mi^rda ^örmighaltud^,hmem i annan Hår til ^thmålien tilfamman. ^ ^nd^ ^ådigste Herre doch mår dön Hörer och månter aff l^udh lön. Hmu skulle iagh thetta giöra ^ch migh stelff i tunga föra. ^ff tungt ardethe ochmödha ^ ^lhriagh trött, elliest nunfödha Kan iagh mållfå, thet åhr fmårt lall ^ittia ^åeen få höghan^all. L^dno och hulska^ n^edh unn tdh Smår iagh,hm^m elliest mill ia^ ^Her^anseerbo^thensar^ J hwilken wij maste wara, Om iwar begäranaffstå, Wij ingen

annan salla på ^^ Ja^ b^t uitgh för^on^ ^edh Swärj igies riikes Crona^ Een annan iagh then uuua wil, Och wil inthet gierna här til^ ^en hwad hielper, thz Gudh sörsee^ Somman minst tänder thet tå skeer. Wil iagh f^rtenskukantagha regementet, all ting lagha Som iag iGudz thes högstes nampn, ^ffter initt bäste sörstånd kan^ Gud^ährasökia först, thernå^ G^meene bäste aldramäst. ^tan^ ^ Wi^sså^ hul^ap o^ troo Wågomsör edher lijffoch bloo^ ^^ru^. Thetta möte wij doch ände, Gudh alt til thet bästa wände.^ ^^ l ^^ I ^ H^gg^ Wällkun^in heem frånherredaägrai^ ^o^ Segne heder Gudh^ ^ ^ ^ne, ^ ^ Kärehuruhahägodttil på härredaä. Om^ekit wällog^ hä, Her Gustaf ^hrson bleff korad til at^li wå^ Kunun^ ^ ^^udh gee han w^e b^ en godl^ ^ luger och sraker Kunung. ^lle^ Joo millar har hau s^ loffuat, iag^ kau i^ thet annat troo ähn han ^al hållatt, han ähr rätt een wälluger Herre seer så from^ uth, ^n seer inthet så grymt uth so Kung Chrissiern^

^^ Ja,wij må såya hädh. wi^ ^ngeKu^ nungnä^wij ^ngeKung Christiern etc^

^aren^^llen allena. Huru skall iägh mijn saak anstå, At iagh nu medh migh bliffi^a må. ^hen engångh ond rädh begynner, Han gör stghstelff stort bekymmer ^är iagh war ^iekat til Gothlandh, ^edhmacht aff Soffring norbys han^ ^hettagha, i förstonne rätt Jaghmi^stältepäallasätt, Stra^ effter til Söffring migh gaff Giorde alt effter hans behaga ^rogh man in och bleff hans fadder ^ra^k migh wäl druckin och ladder^ ^låha al^ Sommaren ^^te migh marå een stoor mon. ^år iag^ til Calmar åter heent Igen^our medhann, mar elfeen ^igh hår de^råffta medh all macht, ^edh bönderne strar giöra ^acht^ So^n iagh i förlåning had^e ^thaffHer l^östaff,^eh fadhe ^he more mighgiffne egna, i^å deg^nte the migh fågna. ^u feer iagh thet inthet gålla, derföre då mil iagh fålla ^ m dogh ^å een annor l^oofa, ^ast åhn alla thet e^ roofa^ ^edh hustru och darn fortdragha ^lht Erland, otd n^edh rnightagha ^uld,fölff, meningar ochfnn^e, H^adl^ iagh har a^l godhe sti^e. ^åmighfådhanhuru thet^an, Iaghmeet thet taar någorstād^ lam ^he iagh hår ^å stătet har fatt ^örra åhn the stgh giffua fatt, ^ör meet iagh t^e från stgh stötha Herr ^östaffmedh lodh, lruth möthm Her Cancer migh til l^iertat går, ^het n^la fålclet fåfom får ^Jaghwidh Calmar stott haffuer mist Genomfaren von ^ollens list^ Gudh låtbe then skelmfå sin lön, För then stora ^adha och h^ön. Hwadh han giorde iagh mon röna, Skelmar illa wällgiordt löna^ ^ La^ Hwadh hielper nådighe Herre, Gudh skee loffthet gick ey wcrre. Slottet haffuen i igenfått, Hwem weet huru ^elmen ährgådt.

Gudh honom flnner hwar han sar Eenelack enda honom tar. ^ ^östaff Jagh wigh grämmer, k^u ey hielp^ At och mongen Krigzman ^ielpa ^thi storm, thet ähr ey vnder. Jagh seer och listiga funder, Som the Lybissa öffuerlagdt Hadhe i ^allniöön genom pacht ^edh the ^an^a, een sådan harn^ Sticker iagh ey gerna i ba^m.

Hwadh wij på Gåttland mon koster Ahr omsy^, förtäta meste ^igh hårdt thetta ^almöbestuut,^ Som gick på bedrägerij vth^ ^eu iagh wilhär om tilfamman ^edh ehr tala een tijdh annan.^ Thedtaghw^ t^ati^de^ ^ J weten at Gudh then högste Haar ehr giordt til eulandzsörste, Giffui^ Sweriges ruke i hand, Til at regera solekoch land. ^en vthwald Konung t ähren, Thersöre medh rätta bären, Om Gudz ähra medh allastijt Omsorghoek therom haffuennij^ Lagher nu ther om aldraförst, Och låther thed wara ehr törst, At wij må haffua Gudz ord klart, Förvthan stärd och salsta sart, Från Påffwens möreker och willa, Ther måuge stn stål sörspilla, H^ ^a^ler i taleu rättwäll, Och haffuen ther til sull godh skäl^ Gudz nijtelskan haffua i acht, ^örmigh altijdh^nedh allo mach^ Jagh haffuer wäl hördt predika ^ågre omsteerstyeken stijka Som i säya, men huru som ^ hetta ä^r weet iagh inthet om. Kan thet stghi Gudz ord grundt ^ndsaller iagh ingalunda.

^ ^ ^ Gudz ord thed ^igh gruudarwi^ AtPåswenährthenAutichri^ ^Omhwilken Apo stlen schri ffuer, ^hen sigh sör een Gudh vthgissuer, Sitter i Gudz tempel som Gudh, motstår doch all Gudz lagh och budh, Wärckar t orättfärdighet Tekn och vnder medh stoor sals^heet. Hans och bunkar, ^ ^edh andra sådana Funckar, ^hwart som tassan hon luthar, ^ijt wenda sigh thessa stutar. Al theras trachtan och begär, Pågirugheet och högsärdh ähr. Hwadh mon the annadt vthrätta Ahn the wilia stn buk mätta, . Affthettheaflat^breffsälia ^ångasielemäsorWällia. ^edl^ sådant wij inthet köpa Himmelrijket, fast wij löpa Werlden kringh. Christusharengågnh Osssrijat aff^ieffulens twångh. På honom st^ole wij wist troo, Om wij wilia så ewigh roo. ^ärdödhenhan wilossgästa, ^iänarosslithettilbästa Påswen och hans hela partij, ^edh alt theras fman^erij.^ust^ Hwij kommer thet nu sörss thär ti^ ^agh åter gerna wetha wil, At man Påswen sör Antichrist, Ansee skal,För war ingentwist.

^ ^ Honom ähr aldeles så gådt, Som then hela Schrisst haffuer spådt,^ Schrifftenjwthetwist lära mon, At thenna

förtappelsens son Skulle en gångh uppenbaras, ^ Och hwadh han war wist sörfaras^ ^ ^ust^ Hwem torde stghsörst upsättia, ^ ^ ^ootPåwens lärdom och stätti^ ^ ^ ^åghra haffua stgh wäl wördat Här om, men the ähra mördat Straxt aff then Antichrist grymme, ^är the sådaut mon begynne. ^en ^^ moste han ^åtha sara, then dyra man ^edhmodh och lärdom begåffuat Aff Gudh, hans nampn wari loffua^ J Wittenbergh på thenna dagh ^effuer then dyra man, och iagh Haffuer hans ^^ warit J mångh åhr, thär medhsörfarit Alwår salighet rätta grund, Then thär swika kan ingalunda ^esterOloff^^medh mig^ ^Som nu i Strengnäs så hemligh, ungdomen Schrifften utthyder Och thet ^an lärdt har uthsprijder Hå^ ^anl^ler mi^h ähr myckit^ärt, Hwadhi sagdt haffuen och mighlärdt. At wij må Gudz ord haffua reen, Förutan falfkheet och så meen. Thed ähr och så i sanningh wist, Attwår uthwalde Erckebisp ^^ Jöns far landet omkringh, Och medh en grå munk håller ting Och marknader,wijer klå^or, Stenar, altare, ochstockor, Sälier asta^breff och många Siälemä^or, alt mon gänga Huru han skal Penningar så, Säya rätt hwadh han säya må. Sådant affguderij offuar Han,och Gudh ähran bortröffuar. Jag månde i går befara At the skulle honom kalla Til migh,seer hwar han kommer thär, Straxt emädhan iagh ähr här när, Skolen i honom tiltala ^y länger thär medh förhalaLa^ Här ^^ åhr thet edart kall, Haffuen i aff Påfwen befall, At i medh stijkt affguderij Faren sramoch^nan^eri^ Aldrigh har Christus war kiare Herre, befalt sådant läre, ^an ^al sälia bort Gudz rijke, Wija klockor, stycken stijke. Thed har han befalt predika, Om wij Helwetit vndwijka Wiliom, så skuwij allena Troo på Christum, honom mena Genom stn ^ödh och sör^yllan, Osssa^igh giöra tilfy^an. Kiöpa kunna wij ey Gudz nådh, Alt står i hans ewigha rådh. Aff nådh wij salighe bliffue Få ärffua ewigha lijffue.

^ Hwad iag hasuer giordt mz godh st^ Weet iagh, och wil sörswara wät^ ^ Så myckit iagh har Finner iagh thet ey funderat ^ ^thi Gudz helga ^rd och lagh^ Har här medh therföre fördragh, Häröffueriaghochsåklaghar ^Och migh ståt inthet behagar, At wij ^om andre vthlen^a, ^yhaffua^iblen påSwän^a, Ther aff hwar kunde wetha så, Hwarwårsaligheet grundar på. ^ ^ Hår öffuer i myckit klagha, Therföre wil iagh snart lagha At thet nyia testamentet Skal på Swensko bliffua prentet. Jagh wil thet stelffuer ^^^ ^ Ey ^u i thet klagha mehra. ^ust^vu^ Håråhroch thet måuge ^wijdha, Thet man ey heller bör lijdha, Så mång onyttiga munkar, Caniker och stij^a sunkar. AffCronones räuta tagha The til stgh,srån Cronan dragha. Jagh wil nu medh edher ingå ^å edart Capitel, ther må Wij wijdare här om höra Och sådan hwadh lijkt ähr göra. K. Giraff, ^itular^ ^ ^ustavu^ Wällärde män iagh medh edhe^ Wil tala , therföre bedher Jthetsåvptaghaw^eAt iagh ther medh e^ wil il^ Sökiathet bästa i gemeent Wil iagh,och har altijdhsåm^ The stora ^^^^ srijheeter, Affhwilka iså bra^a sort Hwem haffuer them unt eller ^ordt. Aff Gudz nijtel^an wälbetänckl, T^l Kyrkior och Scholar them f^änck^ Haffue mång Konungar ^hristne, Keysare och Herrar,witne ^her om bår e böker månghe, Cröniker och Schyter longe, ^her til har och gemene man Affsryia willia ^kenckt försan. ^h^ kau wa^a fådau^ åhr ^äuckt, ^än orätt ähr doch kronan händt, Genom bunkars b^drägerij Påfwensstemplan och tyranni^ Siålffuerthenaldrahögsta Gudh, Haffuer uthi stn lagh och bndh, Jnthet förbudit meddela Prestomen, at them ^al seela Eller brista inthedwilhan. Seem til uthi egypti lan, ^är then dyra tijden w^r thär Om hwilken ^oses witne bär^ ^Tå the Egyptier alle, J thed stora hungers salle, ^ostePharaoni sålia Hwadh the hadhe uthan wälia, Sigh sielffue medh hustrur och barn, At undsty grymma dödzens ^arn, ^lkrar, bo^ap, hwadh the hadh^ ^oste the giffua i wadhe. Alla ^^^^ egua Thar genom wordo thebleffna. ^en Presterna sä uppehölt Kouuugeu medh spissningh, thet wöl^ The hadhe rijkligh uphålde Atthestättinthetbortsälde. Seem til och så uthi Gudz lagh, Huru Gudh effter stt^t behaga Gaff stora ^^^^ ^ srijheeter, Siina Prester och ^^^ Hwemgiffuerdochdär päwijte^ Först hadhe the egna städher Fri^a,thär bodde the sädber, Och Gudh hadhe thcm förordnadt ^gen huus åker och wärdnadt. Thet war icke en ringa winst, Leviternesstechtesom minst ^ ^adhe aff the andra stekte,^lff offer^udh them och techte

Stor inkomst låthadekom^na, ^he hadhe ey uthen fromma

^lfftheförstfödlingaralla,

Som afffolck och fåå mon fallas ^lt ^udh them fådaut underlagt

Hadhe, moro the istooracht ^ads ^ud^öffuerste^råst ^ Istålffthetlåfenaldradåst, ^ åchta Konungen^ fyster

Hadhe han, mehr hår om lyster

^igh nu inthet myckit tala ^ch fåfengt tudhen förhala^

e^a^s ^ållåede^åuihaffnenmå^ ^ ^alat, thår til hafft godl^a skål I fomt,men melen i höra, Inmsteåtskilnatgiöra mellan testamenten dådha, Ey få ^resterna få rådha,

I thet nyia fom t^ et gamdla,

Ey kunna the få nu handla^

^ytådeklådde the tu kall ^ömde om dlodh i mårld^ligh fall

Förutan thet the natt och dagh Studerade uthi ^ud^lagh,

^årde folcket, ^udermiste, Effterf^m l^ud^themu^lyste^

^u haffua ^rester deställa ^tnOm ande^igh saker, wälla Kunna t^estgh ey medh rätta Wärldzligh macht och wälde, thetta Koiumerthem til som Gudh bär^ befalt har Swerdet, förfära Ther medh the onde ^ förswara ^hegodha vthanallfahra^ ^het skolen i och rätt sörstå Jagh ingalunda meenarsä, ^hem andeligom ^al röffuas Jfrän hwadh them kan behöffuas, Jagh wil the ^u ährat blifva, ^ch them rijkligh vphåld giffua^ S^nnerligh them som Gudz ord rätt, Wilia predika, lära stått ^than lögn och bedrägerij, Soiu uu dichta munkars partij. ^athe, ouyttige ^unckar, Prelater, sådana funckar, Som leffua i så wellust stoor, Altijdh stempla,tänckia vproor, At thessa theras prebänder Stora bortmista, thet länder ^il Gudz nainpns loff,prijs och ähra ^than rätt the inkomp^ bära. ^åthe them som sådant göra ^ista,hwadh st^ole wij höra,Thed andra kiggia ilättia, Wij fahra medh ingen stättia. ^avu^ Wällärdeman en annan tijdh, Wele wij här om talas widh. Jagh moste til ^alan lända, Och see huru man kan ända Thet vproor Jöns en vng stane Ther haffuer kommit på bane.

Han sägher stgh vthan fahra ^nge Steen Stures son wara, Thendochbleffiförlijden wåhr, Häri^bsalalagdpäbär, Och wardt herlighan begraffuen, J thet wäl i minne haffuen, JWesteråhrs^al til behagh, Här effter hållas Herredagh, Tå ^al om war Hwar seya sin D. Jol^nne^ ^ra^, ^olar^. ^ ^ra^ Ho^ ^ieekne hwadh^n kommer tu, Från^bsala min Herre nu^ ^ ^ra^ Hwadh fälla tl^e the^ sor en do^n, Oin war fadher Påweni^om^ ^ått Påwen me^ ^ans ^^^^i^ar,^råster,mun^ar, fli^c Kalla the antichrist ri^e, ^ Iagh hörer mål the få^a få, Huru the thet demifatå^ ^ ^ ^ostten^^ thefå^a, Han^ ^chriffter the umclit må^ Hmadh åhret,fe^a the rått få ^ Fast hårdt ungh thet förtreta må. ^ctit ^åtre hadhe marit, ^het iagh långe har förfarit hadhe marit hråuder, ^tn at han aff hmar man ^ånder ^ulle dliffua, iagh ha thet fagdt, meningen har ^åstnnet lagdt, ^ ^ufåthethetmåtstetffuafee^ ^tch thet gör nngh aff hiertat mee, Iagh mil tit ^csteråhr^ reefa ^t Herredaghen , tl^en neefa ^ ^tal aldrigh ^åft^en, skee alla S^ota hononi ^lat anfalla, ^å nm^it migh står til göra S^al iagh förhmdra then rörå. ^åtdorne Herrar ^s^ tadh^ Höghtårde^ifeo^at^^dhda^^ch lärbom hwar i stttwärd^, ^dle, wälbörd^ghe, lärde Förståndige män ochgodhe Jagh kan ey annars sörmodhe, Edher är allom kunnigt wäl, ^thihwadhlägenheet och skäl, J migh til Konung haffua walt, Och regementet migh befalt^ Hwadh iagh förr och sedhan haargiordt, Ahr i alla werldenne sports Thetta ware vthi sttt wärd, Cronan haar iagh aldrigh begärdt, ^than är ther til fast twiugat, Jngen ährhär medh sörringat. ^thi hwadh uödh och sahrligheet, Jagh ungh satt haffuer,hwar wäl weet. ^thståt håar iagh all theu mödha, At frelsa landen sråu u^dha, Gudh ^off alt haar gått wäl aff, T^em som wäl mena til behagh, ^u tycker migh blissua förswara

regemente, ty thet är hår^

Wara regent, ey i bänder, Haffua thet til Cronan länder,

^äste deeleu har Påweu häudt, ^rån Crnon til salsk Gud^tienst wändt,Thet gör at wij ey GudzOrd reen, Haavthans^ärd sals^heet ochmee^ ^ Thersöre haffuer migh syn^ gott, J thetta möthe pä all mått, Om godh reformerning handla, A^la the saker sörwandla, Som så högdt aff uödheu ähre, Om wij wilie Gudz Ordz lähre Haffua reen, och hwar isntkall ^liffua behåldne vihan fall, ^ijn artiklar ia^h nu edher mather vpläsas, och bedher J welen ther på swar giffua, Och tänc^ia hwadh rädh ^al blissua.

Konungens artiklar ähro thessa^ Harlasa^t^arna^ ^hure^nson, Konung ^sta^, Han^ra^ ^ure^önson^ Hörer toleligh Edhers nådh, Så län^e the ^ammau sur rådh Och swar ^eggia, låter hwar frid^ Säya sin mening, intet

giffua widt, ^ Göstaf^Ja men, iagh wil gierna höra , Hwar och een ^itt swar framföra.

Han^ ^ra^ Wij alle som ähre satte, JAndelighstand,^esatteOss här medh ^ntet, ty Påfwen Haffue wij gjordt eedh och loffwen, Från hans bestut och hans decreet, Wika wij intet medh wår weet. The som göra orätt wåra Låta them straffas som dåra, ^y kunna alla vmgälla Thet som någhra så m^sälla. Tbet synes nästan sörmyckie, ^an bispar skal så sörtryekie, The sku ey få Slott och Fäste, ^ T^er på haa stn boo och näste. Thetöffuer mång ^uncker klagas, ^ au annars wäl bätre laghas, An the platalleaffsättes, ^yekit annat kan och rättas. K^ Göst. Hwadh mon i aff Adlen seya, Welen i och Påfweu weya. ^ ^ ^ Wij ähron^ ^ s^mma inening, Kunna ey vndsty föreningb, At haffua medh Påwen i ^ om, Soin rätt giffuer sentens och dom. K. ^år på w^ ^agh ^e ^^ssua Edher Konungh,j mågiffua Cronan hwemsom edher täckies, Aldrigh iagh ther til vpwäckies. ^ Thet är ey vnder alinogen, Ahr galin och redheboghen, T^^ilalt ondt vproor^chtwedrächt, Tyhan b^ffuer iber tilvpwä^t, Aff them som borde affrådha ^ Alt tumult,v^roor oeb wådha^ Rätt nu står migh wäl til röua, Huru j wälgeruiug löua, Jagh rätt giörsåmyekit iagh kan, Får likwäl ey auuae åu Til tacka såghen i gerna, ^en sotte ti min hierna, Jagh söker edher v^hau stärdh, Audeligh och tnnligh wälsärdh^ derföre iagh uu sägheraff Rijket, dochmedh sådana lagh^ Först at j betalen medh hast, Hwadh iagh i Swerigieägersast, Hwar staka och ^orde arffmedh^ Til thet andra sku jochthet betala som iagb haar aff mitt hostat på Rljket,giffuit sritt, Så wil iagh aff Swerige dragha, Aldrigh mehra umsorgh haffua, Oni thet ena eller andra, Strame tå wil iagh hädhan waudr^ ^ Lar^ Can^ ^re ^önson, ^delen,^ Wälborne Herdar och stere, Godhe män här äremee^e, ^etänerer ec^er vt^ ti^h, Hwadh rådh j skolen taghawidh. Här gissz intet tridie annat, ^in ord ^olen j wäl sai^na, Hwadh Her Göstaffnu haffuer sagdt, At wij betrachte ligger macht. Jngen kättare iagh i åhr eisner, aldrigh så illa går, Präst ^ r oe^ ^unckar wij sielffue Sku södha,hwartthet kanhwelffue^ Jagh bliffuer ingen ^^^ ^hr wedh thenna läro ey wan. ^ ^i^.Jagh bedher j weleu höra, ^ighochnåghre ordsramföra. ^ffuerwågher i hwadh fahra, Wij nn åter st^ole wara, Om wij Her Göstaff sör^iutha, Straxt tå wåra saker lutha. ^n annan kunne wij icke Wälia uthan stoor mi^tyeke, ^her til och omöyeligh är, Hwadh Her Giöstaffi^ket hä^ ^gher igenlösa, therti^ betalningen han haffua wil, För alt thet han bekostat haar, Affsttteghittåkrijghetwar^ ^^ år öghon åhre ån måthe, ^lff the förra fmåra låthe^

Hår ^östaff haffuer doch liikmål,

Smerige^ ^uke giordt myckit mål, ^mmi^ thet fåfnartdortglömma,

Skat then högste ^udh off^dömma^ ^het fyneg^ ey gott rådh mara,

Komina midhare i fahra^ Hår ^hure Iönfon edher iagh

Stoorligh tackar för thet dehagh ^ch godhe mening i dåre,

^oot otffom andetigh åhre, ^endochminmåtdorne Herre, Fruchter iagh thet skat dtii merre, ^mmi^ alde^ ståther^å, Huru the andetighe må,

behålla fåm^ckitfom för, Iagheyuthan skåt feya t^r,

^ånga kunna och mål mista, ^ch åndoch haa ingen drista^

^t^ vester ^ån^edher medh råtta,

^örstoor tack för talet thetta,

kunnom noghfcmmt destnna, ^ch ifanningthetdeffnna

Sant mara fom i haffuen fagdt, ^het hör ey hliffua nidherlagdt^

I ^^j som ähre, J andeligt stand och läre, Thet kan ^hn fulle dliffua gått, Förr war wärre i alla mått. ^tan^ Wij säyomrä^thwadhwij ineena, Jngen ska^ oss thet sörmeena, Her Giöstaff wij ey bortmista, Fast thet bliffuer wårdt ord siosta, vester Lars få wäl j gören, Om j gån v^ och förhören, OmHer Giöstaff doch wil blissua^ Wår Konung wij gerna giffua, Honom all then tienst och ähra, Som en Konung kan begära. Lar^. Jagh går åstadh och giör min stijt, Thet bästa som iagh kan medhnijt, Ty alla Stånder bewilia, Ochaffwälbetänckt rådhgilia, The artiklar och rätt alle, Som Här Göstaffmon på salle^ H.^h. J.Jagh k^n nngh wäl tilfridz gissue, ^edh Her Giöstaff, män ey

blissue Wil iagh wid Lähra^ Thet skal migh in^et förfähra, Wil Her Giöstaff ey godh wara, och iagh, thet stå sin sahra^La^. Jagh harhoos Här Göstaffwarit, ^ed^ alffwar then saak förfarit, At han skulle komma hit uedh, Och när ständerna tala medh^ ^en han gifuer ey annadt suar Gudh alleen weet huadh lagh thetta^, ^hn thet han gaf när han uthgik Senast här ifrån,annadt fick ^agh ey ,i må andra l^icka Och see huadh the så för lycka Nol^. ^å^ ^^åusSommar giörer wäl^ Går och i up på samma fkäl, fäster Abraham blijr ey ^wårt, At sörsökia ärendet wårt, Andre ^odhe män och medh gå, Wij hoppas j swareugodh få, At Her Göstaff allenast nedh, Wille komma, och tala wedh Ståndernar, alla begära Han ossbewiisar then ähra. ^^å^Jamän, wij thet gerna giöre, Gudh alt til thet bästa föro.K^ ^ustavu^,Ständerna, ^åu^ ^^ eil ^trengn^, ^^til ^^ra^o^anne^ ^ra^ Effteralla^edher^degår, Så åhr iagh nu nidh^ommen hår, Endoch mgh aldete^ medh migh, Hadhe destutit fannertigh, Smerige^ regemente afstå, ^och effter i få stån ther ^å, ^an iagh inthet annars göra, ^hn at iagh skat ehr dön höra^ Iagh förstår hmad ^udh har förfeedt, Intet gåller menniskligh meet, ^nderna^ ^udh demare Edher^ ^å^he ^are medh edher i radhe, ^he ^unchter fom åhre framstått, Haffue mi^ destntitfamhålt, ^tll god^ ^eh gårdar dortgiffne, ^it ^unc^aroehCtöster riffne, Sådan fom Konnng Cart^ reffst ma^ ^åghe the råtta årffuingar, Somthem ha nnst igen ^alta ^ch stgh tithånda medh alla ^^ billien idoch titfrid^ mara ^år uhtmatde ^if^ tit Schara Såfomoch i titStrengnå^ medh, ^affedherdegårethed^Jaff^en stott och säste Som i haa,til Crouaus bästes til Hwadheders nådhwi^ ,eyaffstå^ ^chara Jagh,tienar eder som iagh mår, ^le^.til Jaghimgh ochwältilsredzgissuer, ^tregna^^ ^ al^ ^eu b^iff^ ^ fäster hans brask hwadh menen ij, Säghe^ edher meningh sram srij Weleni^unkabodastott ^ista, giffua kronan til lott^ ^ Edersnådheiminlissztijdh ^^ ^egärar iagh thed,warer blijdh ^ ^ey thed skal ingalunda s^ee, J mosten thed stra^ från ehr gee^ ^^ nådigsta Herre rätt alle, Ständernarnutherpå salle Om Cröningen få wist bestuut Thär på går wår al^ begär uth^ ^ Jaghsörnimmerthed ^al thärtill, Som then högste Gudh haffua will^ Thersöre k^an thet behagha, Wele wij saken så lagha, Cröningen må thed snarast stå, Wijkunnom alting redhaså. ^ar tala tuå^önder som woi^e ^omne is^ån se^ahin^therhaffiier til^ååt^^ Godhe Herrar hwar effter annan, ^^Hustrur och Jungfrur a^le tilsamman, Wij haffuenuhördtmz hwadhstoormödha^ Konungh Göstaff frelste utaff nödha För hundrade åhr wårt fäderneslandh, Ther före bör gammal och unghsörsan ^etänckia som leffuer på thenna tijdh, Huru Gudh wårt land haffuer warit blijdh Alt s^dan, ther thed stnndom i fara, För syndernas skul haffuer måst wara^ Likwål ähr thed alt in til thenna dagh, ^ewarat effter Gudz godhebeh^ Har hast afKonunghGöstaffz stemma godh^

regenter så fångan ti^dh höghablodh. Hafuer haft,^c har Gudz ord klart och reen,

^hau wigske^else, och salska ineen. ^an smneri sräinmade landzstädher, ^thi een stadh, s^ns mång läros wädher, ^än i wårt hela ^onunga rijke, ^hr all rum aff reena läran like. Sådan Gudz nådh skal oss til hiertat gå, At wij medh tacksamheet ther tänekia ^å. Syuuerligha på thenna ^ubelfäst ^ör oss ther öffner glädias alsom mäst,Gudh giffue om werlden sä lenge står, ^ff^er ossåter itt hundrade åhr^ At them tåleffua samma saligheet, ^åtte och hånda,som ossähr ^eteet^ At li^ka som wi^ nu wådh f^oor sromma, See Konung Göstaff then sörstes blomma, honung Göstaff then andra regera ^ffuer ossalt gådt At thet samma måtte och them hända, Och at Gudh wille saken så wäuda At thenne wår nådighe Konungz barn, ^å framdels waraSweriges Rikes warn^ Och barn effter barn som för Gudz åhra Och thet gemeen bäste un^sorghbära^ WårComedia haffuewij skelat, Giffuer oss til ther wi^ haffue felats Wij bidie storligh och så förmodha, At alla wilia holla til godha, Hwadh wiitaalt haffue ester thenatijdh, Then högste Gudh ware ossallom blijdh.

^ro^i^ war Dn. ^ u s ^ v u s Oxenstierna ^er ^staff^richson^ Petrus ^a^ni ^rivillius^ Ru^iei ^ Petrus Johannis Ro^la^ius^ ^ Petrus Jona^

Arclne^i^ Laurentius Nieolai L^^u^ Nunen^ Abral^a^nus Eriei ^ssalienl^

^tron ^ersoi^ Laurentius Erici^

^encht^runson^ Laurentius Mattl^iæ Ner^u^. ^ale^rlar ^ Johannis Elve^laliusDal^e^rlu^

^ Jonas Laurent^ Daleearlu^ LarsOlof^son^ Petres Petri Huntl^eru^

^encht ^iugg^ ^ueno N. ^lel^n^ius^ ^ anonieus. Nicolaus Johannis Huss^us^

^rwCh^rstin^^err^teen^ture^ Laurent ^ru^ Hennes döttrar Frw Cieilia^ Joeol^us Gröne^ergh^

jungfru ^agdal^na^ ^a^nu^ Eli^ Rl^alan^iu^

^irffwid ^estgöthe^ ^ueno Laurent^ ^e^otl^u^ ^ric^ ^lammingh. Jaeobus ^attl^iæ Pontanus

^ö^ringh ^ori^

Johannes Le^at. Pa^æ. Johannes ^an^aniu^ ^aren Von ^ellen^ Michael Eri^i l^olrno^

^^ Lars ^aneellarius^ Laurentius ^e^neeo^erus^ Johannes ^ra^ Erieus An^eæ Ro^la^ius^

^åns bommar Ele^us til ^trengnås Olaus Nicolai ^lb^alien^is.

^le^stil ^c^ara^ Jl^ael Laurent Star^eee^ius^ ^ilo^a. ^ar Dn^ Suanto Horn^ ^ilites^ ^tånder^

^a o^h många andra ahre inthet^riffne^

Petrus ^a^ni L^eulan^e^ O^ro^otl^u^ Jo^ann^ Ac^ati^ ^alelnot^anus^e^

c^arolus Hen^lrici ^r^ Ner^tus^